

Проповед 171

Исус – светлината на света.

Прочит: Лука 2, 1 - 20

Скъпи братя и сестри,
Честито Рождество Христово!

Исус Христос се роди, за да промени този свят, Исус Христос се роди, за да даде смисъл на нашето съществуване и нов живот, Спасение и нова надежда. Точно затова този празник освен празник на любовта и на голямата Божия милост, е празник на радостта. Ние, хората, трябва да не пропускаме факта на чудото, което Бог сътвори на Рождество. И пак Рождество се празнува всяка година не заради лъскавите витрини и елхата с подаръците, а заради Божията любов, изляна над грешната земя. Ние си честитим Рождество, като преклонение и възхищение пред един велик Бог, който ни обича толкова много, че не пожали дори и единствения Си Син, за да имаме вечен живот. Това, което се случва на Рождество, не може да се опише просто с няколко думи, но факт е, че Исус се ражда на тази земя и идва, за да поправи разбития ни живот. Една норвежка легенда ни разказва за нощта на Рождество. В тази нощ едно бедно овчарче пасяло овцете си в планината близо до Витлеем. То търсело една изгубена овца. Катерело се по хълмовете и търсело, било останало без дъх. Било толкова притеснено от загубата на овцата, че не чуло песента на ангелите. Тогава пред него се изправил един ангели и му казал: „Не се притеснявай за овцата. Днес се е родил един велик пастир. Иди във Витлеем, там в яслата лежи Спасителят на света.” „Спасителя на света ли? – казал детето – Не мога да отида при Него без дар.” „Вземи тази флейта и Му посвири”, казал ангелът, оставил една флейта в краката му и изчезнал. Тя имала седем небесни мелодии и свирела от само себе си, когато момчето духнело в нея. Момчето радостно забързало към Витлеем. По пътя изпуснало флейтата и дълго я търсило; когато я намерило, тя била изгубила една от мелодиите си. По-късно по пътя си срещнало един голям вълк, уплашило се и поискало да се защити, като замахнало с флейтата. Вълкът избягал, но флейтата била загубила още една мелодия. След малко момчето стигнало до стадото си и се опитал да го вкара в кошарата, но всички овце се придвижили, освен една, която се щурала насам и натам. Момчето замахнало с флейтата, за да я насочи, но флейтата пак загубила една мелодия. След като прибрало стадото, овчарчето се запътил към Спасителя. Потърсило другите овчари, за да ги вземе със себе си, но ги намерило да пият и да играят на карти. То отново се ядосало и замахнало с флейтата, и отново загубило една мелодия. Когато стигнало до града, група момчета го нападнали и искали да му вземат флейтата. Настанала борба и овчарчето едва успяло да се измъкне, загубило обаче още една мелодия. Стигнало до обора, но там го нападнало кучето на кръчмаря и то отново трябвало да се отбранява, и загубило още една мелодия. Момчето застанало пред малкото дете и се срамувало много, тъй като дарът, който било получило и който бил предназначен да прослави Бога, бил станал съвсем малък, след като било загубило почти всичките мелодии на флейтата – била останала само една. Малкият овчар застанал до яслата и изсвирил своята единствена мелодия. Тя била съвсем проста и обикновена. Йосиф и Мария, и всички в обора, се учудили; Детето Исус обаче протегнало ръка и докоснало флейтата и в същия миг тя станала такава, каквато момчето я било получило

- със всички мелодии и с прекрасно звучене. Така е и с нашия живот. Бог ни го дарява, но ние с греховете си, отдалечавайки се от Бога, губим един по един даровете, които Той ни е дал. Затова дойде обаче Исус - за да възстанови пълнотата и съвършенството, да ни направи такива, каквито сме били, когато сме били сътворени. **„Защото днес ви се роди в Давидовия град Спасител, Който е Христос Господ.“** (Лука 2, 11) Затова дойде Исус, затова ни пише и Йоан в своето Евангелие, за да чуем и разберем същността на празника – нашето спасение и връщането ни към Бога.

1. В началото беше Словото. Текстът започва с думите „В началото беше Словото“. Какво могат да означават тези думи? Защо в началото трябва да е Словото? В началото е Божието обещание и ангажимент. Бог обещава да бъде с нас и да не ни оставя, и да не ни забравя, и наистина го прави. След като Бог опитваше хилядолетия наред и отлагаше отново и отново присъдата на този свят, Той реши да се справи с проблема генерално, и като последна възможност, прати Сина си за нас? Исус Христос се роди, за да ни върне при Бога. Когато Бог обещава своята грижа, Той не ни обещава да се погрижи за нас, като свърши Своите Си дела или като направи нещата, които има да прави. Бог обещава да е с нас и е с нас, Бог обещава да се грижи за нас и се грижи за нас, Бог обещава да е близо до нас и идва толкова близо, че става един от нас. В началото беше Словото. В книгата Битие четем: **„Бог каза: Да бъде светлина. И стана светлина.“** На света дойде светлината, която Бог още в началото на Сътворението на света беше обещал. Малко по-долу се казва: **„В Него беше животът и животът беше светлината на човеците.“** Истинският живот е при Бога. Без Бога нямаме Спасение, без Него сме обречени. Истинският Живот идва на земята и това е най-важното послание на Рождество. Исус Христос, истинският Живот и Надеждата на този свят, се роди във Витлеем, за да бъдем ние спасени. Бог ни обеща: **„Никак няма да те забравя, никак няма да те оставя.“** И изпълни обещанието си истинският живот дойде на земята. Животът, който Бог подари, беше светлина за човеците. Бог прогони тъмнината на греха, за да царува истинската светлина. Важно е да запомним – на Рождество Бог започва делото на Спасението, на Рождество Бог показва, че изпълнява обещанията Си, дори, когато това е свързано с много голяма болка за самия Него. Защото, колкото и радостен да е моментът на Христовото рождение за нашия свят, за Бога това е началото на пътя към Голгота, към Разпятието. Бог изпълнява винаги своите обещания и върви до края за нас, колкото и много да Му струва това.

2. Бог идва в човешки образ. Докъде е готов да стигне Бог за нас? Празнувайки Рождество, можем да получим лесно отговор на този въпрос – до края. Няма нещо, което Бог не би направил за нас. Това е друго важно послание на Рождество. Няма нещо, което Бог не би направил за теб, няма нищо, което би могло да го отклони от Неговата любов. **„И Словото стана плът и живя между нас; и видяхме славата Му, слава като на Единородния от Отца, пълно с благодат и истина.“** Бог стана един от нас. Вероятно ни е трудно да разберем какво точно е направил Бог, изпращайки Сина Си на тази земя. Можем само да си представим какво е на небето. Библията ни казва, че там, откъдето Исус идва, е толкова хубаво, че ухо не е чуло и око не е видяло. Бог избра да напусне Своето място в Небето, за да стане човек, да напусне мястото на съвършенство и светлина, там където няма грях и болка, за да дойде на земята, където живеем ние, грешните хора, да се сблъска с нас, с греховете ни, с безверието ни, с греха и болката, и да поеме всичко това върху плещите си. Затова, колкото и радостен празник да е Рождество за нас, трябва да осъзнаем какво означаватова за Бога. Пътят към Голгота започва във Витлеем. Бог праща Сина Си, за да израсне в един свят, който ние сме опорочили, и го прави напълно съзнателно, защото ни обича. Помнете, че Рождество е празника, на който ние, хората, получаваме голям подарък, на който Исус става човек,

на който започва пътят към Голгота. Не забравяйте никога, за Исус Рождество е денят, на който Той стана човек, за да страда за нас. Бог стана един от нас.

3. Бог не е добре дошъл в този свят. Как този свят посрещна Исус Христос? От рождествената история знаем, че приемът, който нашият свят оказа на Спасителя на света, не беше особено радушен – бедно семейство, раждане в обор, бедна ясла, купчина сено. Дори нямаше място, където да се роди спокойно. Йоан споделя: **„Той беше в света; и светът чрез Него стана; но светът не Го позна. При Своите Си дойде, но Своите Му не Го приеха.“** Ако наистина ние, хората, ценихме това, което Бог е направил и прави за нас, то щяхме да приемем Исус с отворени обятия. Но не се получи точно така, нали? Целият живот на Исус от раждането до края на земното Му присъствие, беше изпълнен с болка и отхвърляне. Помислете колко отхвърляне преживяваше Исус от самото си раждане до края на земния си път – беше в света и всичко в този свят е станало чрез Него, но светът не Го позна. Помислете за болката в Божието сърце – живеещ в света, който Той създаде, живеещ в света, в който Той дойде по своя собствена воля да бъде отхвърлен, да бъде мразен и обиждан. Бог обича света толкова много, че дава всичко за нас, но светът дотолкова не се интересуваше от Него, че даже не Го позна. Той дойде при хората, които беше избрал да спаси, но тези хора не искаха да Го приемат. Бог нарича хората свои, Той казва че е дошъл при своите си. Бог ни нарича свои. Бог не ни е оставил. Важно е да разберем, че въпреки че Бог прати Сина Си и Той беше отхвърлен от този свят, Бог не ни е оставил и ние не сме сами. Рождество е празник, на който трябва да си спомним, че ние сме направили свят, в който Бог не е добре дошъл - нито Бог, нито Сина Му. Въпреки това обаче, въпреки че ние не искаме да приемем Бога, Бог не се отказва от нас и търси нови и нови начини да се приближи до нас. Той не се отрича от нас, каквото и да сме направили срещу Него. Това е големият подарък на Рождество. Ние не сме особено мъдри и не разбираме колко велико е това, което Бог е приготвил за нас. Той дойде на този свят и живя сам, изоставен от всички. Но той го направи за да можем ние да бъдем спасени и да не сме сами. Бог живя и остана сам, за да не бъдем ние никога сами. Рождество е празник на Божията любов и саможертва, на Неговата грижа към нас, грешните човеци.

4. Ново начало. Йоан описва новото начало, което Бог започва с хората и народа си. **„Истинската светлина, която осветяваше всеки човек, идваше на света.“** Йоан описва нещо ново, което Бог иска да започне на тази земя. Нещо, което досега никой човек не е опитал, нещо, което никой не е познавал: **„А на онези, които Го приеха, даде право да станат Божи деца, т. е. на тези, които вярват в Неговото име; които се родиха не от кръв, нито от плътско пожелание, нито от мъжко пожелание, но от Бога.“** Това е новото, което Рождество носи и което обещава на всеки един. Идването на Исус Христос на тази земя означава нов живот, означава нова сила, означава да разберем какво е истинска любов, Божията любов, означава ние да бъдем осиновени от Бога, да станем част от Неговото славно Царство, да бъдем част от Божието семейство. Това е нещо, за което ние получаваме отново шанс - ако се доверим на Бога, ако Го приемем в живота си, ако Му дадем място в ежедневието си, тогава животът ни ще се промени. Тогава животът ни ще се промени толкова радикално, че няма да можем да повярваме. Бог прави нещо голямо и чудно, прави чудо, като ни прави свои деца. Затова дойде Исус, за да станем Божи деца, не за да ни осигури по-богата трапеза или по-разкошен живот, а за да станем Христови, за да сме негови деца, за да изчезне силата на греха от живота ни. На Рождество празнуваме това, че Бог ни връща отново в Своето семейство. Ако се чувстваш самотен и изоставен, ако никой не те приема, ако си разочарован от всичко и от всички, обърни се към Бога и Го остави да действа в твоя живот. Той, Който донесе промяна в целия свят, иска и може да донесе

промяна и в твоя живот. Погледни към Витлеем и потърси Спасителя на света. Той те чака за да поправи разбития ти живот и да те покани във Вечността. Ако не си приел тази покана, направи го. Рождество е много личен празник. Това е точно защото на Рождество Бог иска да се срещне лично с тебе. Отнася се за всички: ако от дълги години сте повярвали, ако сте забравили вкуса на онова първо Рождество, на което сте празнували, че Исус е дошъл за вас и сте станали част от Неговото семейство, си спомнете и се радвайте за това, което Бог прави за вас, за промяната, за силата, за новия живот. И при това не забравяйте, че Рождество е трудна стъпка за Исус - свързана е с голяма жертва и болка. Помислете какво е Рождество за вас и нека то да бъде празник на вашето сърце.

Бог е обещал своята закрила и грижа и на Рождество това се изпълнява, Бог иска да е близо до нас и затова става човек в един свят, опорочен от греховете ни. Той идва, защото иска да спаси всеки един човек и иска всеки един да е част от неговото семейство. Ако не си решил, направи го - Исус дойде и за теб. Ако вече си взел това решение, спомни си за Божията милост и празнувай със сърцето си. Нека Бог ни даде разбиране и сърце да разберем и почувстваме какво е Рождество. Честито Рождество Христово! Амин